

помощникъ на монарха въ кораблестроението, тъй живо си представилъ тогавашния животъ на монарха, щото тозъ часъ, като са сѣтилъ че е началникъ на кораба, гордо поглѣдналъ на Петра и казалъ :

— Скоро иди и ми донеси изъ стаята шишето съ виното.

Господаря са затичалъ и въ единъ мигъ са явилъ съ шише и чаша въ ржка. Тогава капитанина съ единъ умиленъ погледъ погледналъ на Петра, който чакалъ нови приказания, и една красноречива сълза, сълза на привязанность и умиление, наросила мжжественното негово лице. Той бодро зелъ чашата съ виното, свалилъ си шапката и извикалъ :

— Да живѣе най-великия между царьетѣ !

Гръмогласно урра са раздало въ кораба; всичкитѣ матроси били въ движение. Послѣ изново замълчали и съ изумление гледали на руския монархъ. Всички били готови, споредъ неговата заповѣдъ, да са хвърлятъ въ огъня и въ водата.¹⁾

73.

Храната на войницитѣ.

Малко по малко Петровата рота са умножила; отъ тия са родила цѣла армия, между която била введена строга дисциплина; освѣнъ туй, всѣкому отъ войницитѣ била назначена мѣсечина, опредѣлена порция хлѣбъ, мясо, булгуръ и соль; съ туй всѣкой билъ длъженъ да са препитава.

Извѣстно е, че господаря, и слѣдъ учрежде-

¹⁾ При строението на кораба „Петъръ и Павелъ“, монарха билъ простъ работникъ съ други десетъ души Русси; руководитель билъ майстора Геррита Класа Поля, който далъ на работника Петра Михайлова атестатъ въ знание корабленното майсторство, корабленната архитектура и чертание различни планове.